

TÜRK SOLU

Yıl : 1
Sayı : 26
14 Mayıs 1968
100 Kuruş

DEV GÜÇ GERÇEKTEN DEV OLAN BİR GÜÇTÜR

Güçbirliğinin saflarında yer alan her yurt sever, emekçi halkın büyük Potansiyel devrimci gücünü ilğine kadar duymak ve bu gücü seferber etmek için sorumlulukla, güvenle harekete geçmelidir.

gek sosyalistler ise, tâ başından beri, Millî Demokratik Devrimin gerçekleştirilmesi için toplumdaki öteki devrimci güçlere dost eli uzatmaktan geri kalmamışlardır ve bunu insanın insan tarafından sömürülmesi olanağını ortadan kaldıran adil bir toplumsal düzene ulaşmak için zorunlu saydiklarından ötürü yapmışlardır. Çünkü devrimci güçler arasında güçbirliği kurulmadıkça emperyalizm - işbirlikçi sermaye - feodal ağa üçlü ortaklığının tahakkümüne son verilemez; bütün buhar, devrim pistonunun ardında toplanmadan devrim galebe çalamaz. Onun için, iki devrimci kolun Dev - Güç saflarında, güçbirliği kurması olayı, çağdaş Türk tarihinde son derece önemli bir gelişmedir.

Kim tarihimizin bu olumlu gelişmesi karşısında, biricik devrimci davranış olan, aktif destekleme davranışını benimseyorsa, kim küçük politikacı hesaplarıyla devrimci güçleri bölmeye kalkıyorsa; kim sekter bir tutumla ve sözümona bir sosyalist terminolojiyle Mustafa Kemal kolunun gerçek devrimci potansiyelini görmezlikten geliyor, Atatürk'ün geleceğinin devrimci eylemde denemiş temsilcilerine leke sürmeye kalkıyorsa, kim çetin zamanların sosyalistlerine karşı, gerici iktidarın baskı kuvvetleriyle işbirliği ederek tuzaklar hazırlıyorsa; Güçbirliğinin zorunluluğunu kavramış, en sağlam genç militan kadrolara karşı duruyorsa; o, ya sosyalist maskesi altında adam kandırmaya kalkmış bir düşman ajandır, ya da; ne sosyalizmin biliminden, ne de Türkiye'nin gerçeklerinden haberi olmayan ve objektif olarak ajanın yapacağı baltalamayı bilimsiz olarak yapan bir zavallıdır.

Dev - Güç'ün Sükan'a cevabı

Devrimciler, Güçbirliği adına bir basın toplantısı yapan Kadri Kaplan Sükan'ın suçlamalarına cevap vererek basına bir açıklamada bulunmuş ve şunları söylemiştir:

«29 Nisan törenine ait İçişleri Bakanının beyanları Dev-Güç Genel Kurulu tarafından incelenmiş ve şu hususlar saptanmıştır:

a) İçişleri Bakanının bizzat bir tertibin içinde bulunduğunu ifade etmenin güçlüğüne rağmen, kendisinin yalan, yanlış ve kasıtlı haberlerle vahim şekilde yanıltıldığı, yersiz ve haksız suçlamalara sürüklendiği açıkça görülmektedir.

b) Bakanın iddia ettiği gibi, Devrimciler Güçbirliği, halk nazarında artık önemini ve ilgisini kaybeden nisan olaylarını büyük çapta anma kaygusunun doğurmuştu, bu düşünce, Nisan Olaylarıyla bunun sonuçlarına ve bunları yaratan gençliğe karşı, en azından saygısızlıktır. Bunu esefle belirtir ve birliğin güçlenerek devam ettiğini ve edeceğine hatırlatırız.

Bakanın bu hafif ve gülünç iddiası, nasıl cereyan ettiği ve neler söylendiği, vatandaşlarca bilinen, Şahlanış Mitinglerinden, Bursadaki devrim düşman toplantılarından, asil Türk anasının dayak yemeğe müstehak olduğunu söyleyen sapıklara kadar kol gezen irticayı, örtmeyecek ve unutturamayacak tür. Bakan, çok iyi bilmektedir ki, Güçbirliği; bu soysuz davranışlara karşı kurulmuş ve yalnız irticam üstte başgösteren kısmıyla değil, asıl olarak, bunu alttan besleyen her türlü çıkarıcı, sömürü düzeniyle mücadeleyi amaç edinmiştir.

c) Polis yokken törenciler tarafın-

dan dağıtılıp uzaklaştırılan, fakat sonradan tekrar toplanıp polis kordonunun emniyeti arkasına sığınarak, sopa, taş ve şişeleri tören yerine ve ATA'nın heykeline atan en fazla 100-150 kişilik bir çapulcu güruhunu polis dağıtıp uzaklaştırmaması olayların en önemli noktasını teşkil etmektedir. Bu görünüş, polisin bir tertibe âlet ettirildiği düşüncesine hak vermektedir.

Bu tutum, kamu intizamını sağlamak iddiası arkasında, bir hakkın özüne ne açıkça tecavüz edildiğini ispatlamakta ve Anayasaya aykırı bulunmaktadır. Bu gibi hallerde polisin, saldırıya uğrayan binlerce kişinin karşı hareketini ve bunun sonuçlarını da sorumluluk duygusuyla ve ciddiyetle düşünmesi gerekir. Ayrıca; kulübedeki polisin, belediye meclisi üyesi bir AP. linin emriyle hoparlör cereyan fişini çekerek gerginliğin iyice artmasına sebep olması ve karşı grup elinde polis megafonunun bulunduğu iddiaları, ilgililerce hemen araştırılması gereken, çok ağır bir durum meydana getirmektedir.

Sorumlular elbet de adalet önünde hesap vereceklerdir. Kızılada başgösteren çatışmada, bir anlaşmazlığın rol oynadığı samimiyetle tesbit olunmakla beraber, bu gibi hallerde polisin daha soğukkanlı davranmasının önemini belirtmek isteriz. Açık kanaatimiz odur ki, asıl sorumlu polisi bu şekilde kullanan, Anayasa ihlâline âlet eden yetkili âmirlerle, bunlara emir veren makamlarıdır.

d) Tören, Güçbirliğini kuran bütün kuruluşlarca işbirliği halinde hazırlanmış olup, siyasal parti ve gurupların bununla ilişkisini kurmak, kasıtlı bir düşüncedir. Nisan olaylarına candan

bağlılık duygusuyla törene gelip ilgililerini esirgemiyen kişilere ancak teşekkür ederiz.

e) Hele Bakanın (Bizim Radyo) ile ilişki kurarak, malûm çevrelere işaretleme gayretini, çirkin bir zihniyetin görüntüsü olarak kabul ediyoruz? Bu, tehlikeli ve saygısız oyunun, artık bırakılması öneririz.

Ülkemizdeki olayları (Bizim Radyo) nun kanaatlerine göre değerlendiren böyle yönetenler çıkmazlara saplandıklarını anlamalıdır.

Her uyanışa ve Anayasasının verdiği hakları arama çabasına karşı, komünist umacısını gösterip, halk aleyhine olan haksız çıkarlarını devam ettireceklerini sananlar, aldandıklarını göreceklerdir.

f) Bakanın raporuna karşı gerçekçi yansıtaçak bir rapor hazırlanıp, Millî Güvenlik Kuruluna sunulacaktır.

g) Son olarak belirtmek isteriz ki Ulusal Kurtuluş Savaşının coşkun havasında ATA'nın dediği gibi (Bize milliyetperver derler) ve O'nun düşündüğü gibi bu milliyetçilik Türk'ün değerlerini, ümmetçiliğe feda etmeyen, vatanın zenginliklerini emperyalizme peş keş çekmeyen (Atatürk'ün Milliyetçiliği) dir.

Türk halkının özü, sözü ve çıkarıdır bu... Onun için yine ATA'dan esinlenerek diyoruz ki; Türk ulusunun tam bağımsızlığını ikinci kez, yine ulusun azim ve kararı yani millî mücadele ruhunun milliyetçiliği kurtaracaktır.

Güçbirliğine dahil Devrimci Kuruluşlar adına
Gn. Kurul Bşk. Yürütme Kurulu Bşk. Prof. Bahri Savcı Kadri Kaplan

Devrimciler Güçbirliğini «DEV-GÜÇ» ü sınıf açısından nasıl tahlil edebiliriz?

Devrimciler Güçbirliği, emperyalizme ve işbirlikçilerine karşı, tam bağımsız ve gerçekten demokratik bir Türkiye'nin gerçekleşmesinden yana daha çok devrimci aydın ve öğrenci çevrelerini temsil eden millî örgütler tarafından kurulmuştur.

Emperyalist dünya sistemi içinde, sömürülen geri bir ülke olan Türkiye'de, şu anda, bilinçlenme yolunda olan şehir ve köy emekçi yığınlarının büyük çoğunluğu kendi öz örgütleri ile, Dev-Güç içinde henüz yerlerini almış, değillerdir.

Emekçilerin, kendilerini gerçekten temsil eden meslekî ve siyasî örgütler içinde birlik olarak Türkiye'nin toplum sal hayatında ağırlıklarını koyabilecekleri gerçek demokratik özgürlük ortamı henüz kurulamamıştır Türkiye'de. Emekçinin ilham ve isteklerini örgütlü olarak ifade edebilmesine engel olmak için, toplumdaki tutucu güçler, göze görünür ya da görünmeyen bir sürü engeller, sınırlamalar yaratabilmişlerdir.

Bunlar çok kez emekçiyi temsil etme iddiasında olan örgütlerin, emekçiye karşı ve sömürü düzeninden yana güçler tarafından denetlenmesi sonucunu doğurmaktadır. Bunun en açık seçik, en göze batan örneği, sözde işçi örgütü olan Türk — İş'tir. O ölçüde göze batmayan başka örnekler de vardır. Onun için Türkiye'nin emekçi halkının örgütlü olarak iktisadî, siyasî ve toplumsal hayatımızda bütün ağırlığını koyabilmesini sağlayacak gerçekten demokratik bir özgürlük ortamını yaratmak için mücadele, birinci devrimci görevimizdir.

Dev-Güç'ün temel sloganında «tam bağımsız ve gerçekten demokratik Türkiye» sloganında, «Bağımsız Türkiye» bölümü bütün Türk ulusunun, her içtenlikle «Türkmün» diyenin kutsal ülkesinin ifade ettiği gibi, «Gerçekten Demokratik» bölümü de, özellikle Türkiye emekçilerinin gerçek ilham ve isteklerini ifade eder.

Dev-Güç'ün kuruluşu anında saflarına katılan örgütlerin sınıf karakteri, ya da üye sayısı ile Güçbirliğinin kuvvetini ölçmeye kalkarsak, çok yanılırız. Önemli olan nokta, Dev-Güç'ün savunduğu temel ilkelerin toplumdaki hangi sınıf ve zümrelerin çıkarlarına uygun olduğu, yani Türkiye'de hangi güçlerin, millî demokratik devrimin gerçekleşmesinden yana olduğu noktasıdır.

Toplumumuzda sağlam ne varsa, millîci ne varsa, şehir ve köy emekçi-

si ile, şehir ve köy küçük burjuvazisi ile, asker-sivil aydın zümresiyle, güçlü bir halk hareketi karşısında, hiç değilse bir süre için, demokratik devrim saflarında yerini alması mümkün olan millî burjuvazisi ile tüm Türk ulusu, bilinçlendiği ölçüde, Dev-Güç'ün temel sloganını aktif olarak benimsemesi mukadderdir. Bu bilinçlenme önlenemez.

Devrimci güçlerin ilham ve isteklerini, küçük politika hesaplarından uzak kalmaması bilerek en doğru, en açık seçik biçimde kim, hangi örgüt ifade edebiliyorsa, o güçlerin Türkiye'nin siyaset alanındaki gerçek temsilcisi odur. Ve şu tarihte bunu yapabilen tek kurum, Dev-Güç'tür. İlan ettiği ana ilkeleri ile, 29 nisanı iktidarın faşist terörüne rağmen, başarıyla sonuçlandırdığı tarihî mitingde, binlerce genç hançereden tekrarlanan devrimci sloganları ile Dev-Güç biricik devrimci çiziyi doğru olarak saptadığını ve bu yolu izleme azminde olduğunu göstermiştir.

Ama Millî Demokratik Devrimden yana olan yığınların gerçek özlemini ifade etmekle yetinemez ve Dev-Güç'ün önündeki görev, yığınlarla olan bu fikir, bağını organik bağa çevirmektir. Görev, Türk toplumundaki bütün devrimci güçlerin mevcut ya da kurulacak olan örgütleriyle Dev-Güç saflarında devrimci eyleme katılmalarını sağlamak için mücadeledir. Bu, demokrasiyi boğmak çabasında olan emperyalizme ve işbirlikçilerine karşı, gerçek demokrasi uğruna en çetin bir mücadeleyi göze almak demektir. Güçbirliğinin saflarında yer alan her yurtsever, emekçi halkın büyük potansiyel devrimci gücünü ilğine kadar duymalı ve bu gücü seferber etmek için sorumlu lukla, güvenle harekete geçmelidir.

Henüz işin başındayız. Dev-Güç'ü gerçekten dev bir güç haline getirebilmek için, geniş yığınlar içinde derinliğine kök salabilmemiz için, daha yapacak çok şey var, sarfedecek çok emek var.

Türkiyede iki ana ilerici akım vardır. İki devrimci kol, güçbirliği halinde Türkiye'nin gelecekteki tarihi kaderini tayin etme durumundadır: Mustafa Kemal kolu ve sosyalist kol. Mustafa Kemal kolu, gerçek milliyetçi asker-sivil aydın zümrenin dönüşümcülüğünü temsil eder. Bu, küçük burjuva bürokrasisinin radikalizmidir Sosyalist kol da Türkiye'nin şehir ve köy emekçilerinin gerçek özlemini temsil eden akımdır. Geleceğinde dünya tarihinin ilk millî kurtuluş savaşını bulanan Mustafa Kemal kolunun bilinçli temsil-

cileri, tarihin verdiği derslerden yararlanmasını bilerek, sosyalist kol ile bir Millî Demokratik Devrim plattformü çevresinde güçbirliği kurmanın zorunlu olduğunu, iki devrimci kol arasında ayrılığın, ancak emperyalizmin ve işbirlikçi vatan satıcılarının işine yaradığını nihayet anlamışlardır. Ger-

4. SAYFADA
**EMPERYALİZMİN
ANADOLUYU
İŞGAL PLÂNLARI**

Bundan bir müddet önce Fatsa'da köy muhtarlarının «Amerikan gavuruna birinci ihtar» adı ile yayınladıkları bir bildiri den bahsetmiştik. Bu kez Samsun köylüleri de bir bildiri yayınlamışlar ve halka dağıtmışlardır. Dergimize de yollanan bildiriye imzalayanlar ay-nen yayınlıyoruz. Bu bildiri antiemperyalist mücadelenin halk arasında geliştiğini gösteren somut örneklerden biridir.

Amerikalı Seni İstemiyoruz

Yıllar önce yurdumuza girdin. Seni dost bildik. Bize yardım ediyorsun sandık. Ama anladık senin pis niyetlerini. Sen sadece kendi çıkarlarını düşündün. Biz Türkleri adam yerine koymadın. Türklerin de haysiyeti şerefi var demedin bilmiyorsan sana hatırlatalım. Biz bu yurttan İngiliz gibi, Fransız gibi sömürgeci devletleri balta ile girebi ile kovduk. Hâlâ köylerimizde bu savaşın hikâyeleri anlatılır. Sen de bizim kara kaşımıza elâ gözümüze kurban olupta yurdumuza gelmedin. Bu fakir devletin kanını nasıl emerim diye düşündün. Tür-lü kurnazlıklarla otuz beş bin dönümlük toprağımıza yerleştin. Hem de BEDAVA... NATO dedin büyük silahları içimize yerleştirdin. Ya-ni kaleyi içinden fethettin.

AMERİKALI YANILDIN

Artık pis niyetlerini anladık. Seni kovmanın zamanı geçiyor. Ya pılımı pırtımı topla defol git; ya da biz defetmesini biliriz. NATO'nu da, süt tozlarını da, sakızlarını da, gazozlarını da başma çal. Biz dilenci değiliz. Sakız verirsın petrolümüzü alırsın, süttozu verirsın madenle-rimizi alırsın, boyalı şeker verirsın otuz beş bin dönümlük toprağımıza yerleşirsın. İnsaf ar tık insaf. Nerde sende insaf...

ŞU YAPTIĞIN KÖTÜLÜKLERE BAKTA UTAN

Yıl 1956: Sınop'ta Amerikalı erler iki Türk askerine ateş açtı. Biri öldü, diğeri ağır yaralandı. Amerikalı erler görev başında sayıldı.

Yıl 1956: Bir Amerikalı çavuş İzmir'de ufak bir kızın ırzına tecavüz etti.

Yıl 1959: Bir Amerikalı subay Ankara'da bir astsubay, on erimizi arabayla çiğnedi. Erlerden biri öldü, ikisinin bacağı kesildi.

Yıl 1960: Amerikalı çavuş Eskişehir'de üç çocuğuz ezerek öldürdü.

Yıl 1961: Martin adında bir Amerikalı Türk Bayrağını yırttı. «Bütün Türkler orospu çocuğudur» dedi.

Yıl 1967: Adana'da Amerikan askerleri kocalarının yanında giden iki Türk kadınına elle ve dille sarkıntılık ettiler. Büyük bir kavga çıktı.

Tüm bu olaylar bizi gafil avlayan ikili anlaşmalar yüzünden senin lehine sonuçlandı. Ve sen ceza giymedin.

ULAN DAHA DURUYOR MUSUN?

Yetmedi mi bu kadar rezalet? Kovuyoruz

seni... Defol yurdumuzdan... Petrolümüz için defol... Madenlerimiz için defol... Bağımsızlığımız için defol... NATO nu da al başımızdan yine defol... Yoksa işler kızışacak.

Egrecili köyünden: Temel Demirbaş, Muzaffer Aydın. Taşdemir köyünden: Ali Gazinti, Galip Bal, Dursun Apdik. Boyacı köyünden: Hasan Özkan, Mehmet Özcan, Ömer Çakır, Seyfettin Bal, Hüseyin Semiz, M. Ali Tangır, Ahmet Özkan, Mehmet Tangır, Avni Özkan, Fikret Akgün, Hasan Arslan, Yahya Köse, Osman Çakır, Ali Özcan, Şevket Kasım, Mehmet Akgün. Saraçlı köyünden: Baha Beşiroğlu. Çarşamba'dan: İlyas Özel, Renda Alişan, İsmail Pekşen, Kemalettin Tütcan, Kâmuran Sarıtaş, Recai Gencay, Dursun Baş, Kayhan Uzun, Necdet Güler, Ali Akkollu, Yusuf Kaya, Sedat Dombalak, Fikri Tekin, Abdullah Kaya, Aziz Altan, Ali Kavuz, Yaşar Şensoy, Bayram Çetinkol, Ali Akay, Mustafa Akbaş, Mustafa Uzun, Zekâi Soydan, Ali Osman Yaprakçı, Yaşar Kahraman, Ersin Bartın, Hacı Kadir Orhan, Refik Gündal, Saadetin Sarıoğlu, Nurettin Sarıoğlu, Mehmet Meral, Salih Özbakış, Hasan Fehmi Sevinç, Hüseyin Kaya, Recep Öz-

nan, Mustafa Korkmaz, Mehmet Erdoğan, Necmettin Öztunç, Sabri Keleş, Zekâi Çakır, Kemal Göktaş, Atilla Kefeli, Neşet Polat, Ahmet Başcan, Selâhattin Özbaş, Selim Yoldaş, Mustafa Erdoğan, Kâni Polat, Hasan Özgül, Cemal Altındeğer, Mehmet Dağlı, İbrahim Okur, Sa-im Alakuş. Beylerce köyü: Nurettin Keskinsoy, Mehmet Tosun, Necati Keskinsoy, İbrahim Güneş, Mehmet Köse, Rasim Güneş, Ahmet Tosun, Hüseyin Keskinsoy, Ali Tosun, Aslan Keskinsoy, Hüseyin Tosun, İbrahim Keskinsoy, Hakkı Keskinsoy. Karabürük köyü: Fehim Akgül, Mustafa Çakmak, Mahir Türe. Eğrikum köyü: Hasan Öntürk. Halıcı Çayı köyü: Kemal Cengiz. İrmaksırtı köyü: Salih Kabartan, Sait Türkkan, Hikmet Türker, Ziya Çatalşakal, Recep Karaca. Ulaş köyü: Turan Üstünel. Kurtahmet köyü: Kemal Torun. Samsun'dan: Tahsin Sözer, Süleyman Baltacı, Ahmet Erişkin, Avni Sağır, Seyfi Sağlam, Azmi Gögünç, Seyfi Po-ka, Özdemir Pöğür, Sadi Giray, İsmet Çebi, Mustafa Kefeli. Bafra'dan: C. Türker-Balıkcı. Kuşhane köyü: Ali Yükseküldüz, Cemal Aslan. Yeiköseli köyü: Ekrem Uluat. Gögeeli köyü: Bayram Atar, Recep Altınaly. Bucaktan: Ahmet Artvinli. Teke köyü: Hayati Tari.

Dev - Güç İstanbul Örgütü Kuruluyor

DEV - GÜÇ İstanbul Bölge Örgütü kuruluyor.

Kuruluşundan sonra kısa bir süre içinde büyük bir güç hâline gelen Türkiye Devrimciler Güçbirliği, İstanbul Bölge Örgütünü kurmak üzere çalışmalarına girişmiştir.

Bu amaçla Genel Başkan Kadri Kaplan, 27 Mayıs Millî Devrim Derneği Genel Bşk. Mucip Ataklı ve Suphi Karaman İstanbul'a gelmişlerdir.

Güçbirliğinin İstanbul Bölge Örgütünün ilk toplantısı 14 Mayıs 1968 Salı günü Türkiye Millî Gençlik Teşkilâtı (TMGT) Konferans Salonunda yapılacaktır.

Bütün İşçi Sendikalarına, Halk ve Gençlik Örgütlerine çağrı yapılmıştır.

Vatansever, Milliyetçi, Devrimci bütün kuruluşlar dini ve siyasi inançları ne olursa olsun bu toplantıya mutlaka katılmalıdır. Bu Türk ulusunun var olma, ya da yok olma savaşının gereğidir.

LAOS

Sesi Duyulmayan Savaş

Amerikan uçakları devamlı olarak Laos Millî Kurtuluş Cephesinin kontrolündeki bölgelere bomba yağdır-maktadırlar.

Amerikalılar 1957 Vientian, 1961 Züriç ve 1962 Cenevre barış anlaş-malarını bir türlü kabul etmek istememişler, Millî Kurtuluş Cephesine karşı kukla hükümetler kurdu-muşlar ve devamlı olarak saldırıya geçmişlerdir. Memleketin üçte ikisi M.K.C. nin idaresindedir.

1964 yılından beri kıyaya bombardımanlar devam edegelmektedir.

Amerikan kontrolündeki bölgelerde köyler boşaltılmış ve halk kamplara doldurulmuş bulunmaktadır. Bu yüz-den, gerilla başlamış bulunmaktadır.

Her yeni yenilgede Amerikalılar ve uçakları Kuzey Vietnam kuvvetlerinin savaşa katıldığını öne sürmektedirler.

Bütün gözlerin Vietnam savaşına dönük bulunduğu bu günlerde kahra-man Laos'un mücadelesi ve Amerika-lıların bu memleketi karşı giriştikle-ri savaşı unutulmamalıdır.

İsrail - Arap Çıkmazı

İsrail - Arap savaşı ve ondan son-ra ki durumu büyük devletlerin çatış-ması olarak görmek âdet haline gir-di. Ancak bu çatışma ilgililerin kamu oylarının direnci çok önem taşımak-tadır.

Uzun vadede Arap devletinin gücü ağır basmaktadır. Dünya kamuoyu İs-rail'lilerin Arap topraklarını iç etme-lerini, Ürdün'e karşı girişilen askerî hareketleri Kudüs'te yapılan askerî gösteriyi kötü karşılamaktadır. Buna karşı İsrail hükümetinin bazı üyeleri, işgal edilen Arap topraklarının bü-yük kısmının geri verilmesini ve bu yoldan barış konuşmaları için elveriş-li bir zemin hazırlanmasını öngörmektedirler.

Fransız Gençliği Mücadele Halinde

Madrid, Roma ve Berlin'den sonra Paris üniversite öğrencileri de polis-le çatıştı. İdaresizlik dolayısı ile Nanter-re edebiyat fakültesinde başlayan o-laylar bütün Fransa'ya yayıldı. Rektör Sorbon Üniversitesine polisi çağ-ırınca öğrencilerle sert çatışmalar ol-muş, suçüstü mahkemeleri bir günde ağır kararlar vermiştir. Bu durum karşısında aydınlar, partiler ve der-nekler sert tepkilerde bulunmuşlar-dır.

Bunlar «Hükümetin iddiaları doğru olsa bile, polisin rastgele vatandaşlara ve öğrencilere karşı hunharca sal-dırması korkunç bir olaydır.» değer-lendirmesinde birlik olmuşlardır. Sor-bon Üniversitesinin yüzyıllara varan tarihinde polisin üniversiteye girmesi görül-müş bir şey değildir.

De Gaulle

Rektörün ve İçişleri Bakanının isti-fası istenmektedir.

Son alınan haberlere göre Sorbon'da öğrenciler barikatlar kurmuşlar po-lisle sert çatışmalar olmuş, polis göz-yaşartıcı bomba kullanmak zorunda kalmıştır.

367 kişinin yaralandığı, üzerlerinde silah bulunan 63 kişinin mahkemeye verildiği bildirilmektedir.

Alman öğrenci kuruluşu SDS'nin yönettiği bir gençlik hareketi

Sosyalist Forumu

Batı Berlin'de solcu öğrencilerin dü-zenlediği «Sosyalist Forum» a 3.000 kişi katılmıştır.

Toplantıda söz alan konuşmacılar,

basit gösteriler merhalasını aşip, be-lirli bir programla işçi sınıfını eğit-mek ve «yerleşmiş düzene» karşı mü-cadele etmek zorunluluğu üzerinde durmuşlardır.

ÖZÜR

Sayın İlhami Soysal'ın geçen hafta «Ulusal Açılan» sütununda yayınlanan yazısının 8. satırındaki «İhtilâlcî» ler sözü «İhtifâlcî» ler şeklinde olacaktı. Düzeltir özür di-leriz.

Bütün Dünyada elden ele dolaşan bir kitap ve herkesin merak ettiği bir isim:

HO Şİ MINH

Yazan:

Jean LACOUTURE

Devrimcilerin hemen okumaları

gereken bir eser

YENİ ÇIKTI

12,5 Lira

PAYEL YAYINEVİ — P.K. 889

İSTANBUL

T.S. 51

ANADOLU YAYINLARI

Georges COGNIOT

Jean Paul SARTRE

J. J. ROUSSEAU

Gaston MARTİN

Andre BARJONET

İLKÇAĞ MATERİYALİZMİ — Çev.: Sevim BELLİ

KÜBA'YI ANLATIYOR — Çeviren: Şahin AL-PAY. 12,50 TL.

İNSANLAR ARASINDAKİ EŞİTSİZLİĞİN KAY-NAĞI — Çeviren: Erdoğan BAŞAR. 10 TL.

1848 DEVRİMİ — çev: Sevim BELLİ 7,50 TL.

EKONOMİ POLİTİK NEDİR? — Çeviren: Er-doğan BAŞAR. 5 TL.

DAĞITIM : Anadolu Yayınları : P.K. 288
BAKANLIKLAR — ANKARA
Kemal KARATEKİN — İSTANBUL

T.S. 52

Türk Soluna ABONE OLUNUZ
ABONE BULUNUZ
YILLIK ABONE TUTARI: 20 LİRADIR.
Yeni Abone Adresi ve İdare Yeri:
Babıâli Cad. No: 29 İstanbul. Tel.: 27 39 61

seçimlerde sosyalist adayları destekliyeceğiz

Sorumlu devrimciler olarak, her türlü oportünist ve sekter, bölücü eyilimlere karşı duran, gerçek sosyalist eylem çizgisi savunan aktif bir destekleme davranışında bulunmalıyız.

ÖNÜMÜZDE seçimler var. Pek büyük çoğunluğu sömürülen emekçi halktan olan Türkiye'nin seçmenleri, bir kez daha sandık başına gidecekler ve politika sahnesindeki partilerden birine oy vereceklerdir. Türkiye'nin seçmeni, bu kez de bir umutla, geçmiş deneyler yüzünden az çok sarsılan, ama gene de sarılmak zorunluluğunu duyduğu bir umutla oyunu kullanacaktır: Kaderim daha iyi olurumuduydu. Ama bu kez de umut gerçekleşmeyecek ve seçim sonucunda Türkiye'nin çalışan insanının kaderi daha iyi olmayacaktır. Türkiye'de parlamantarizmin gösterdiği gelişme, simdi den bunu söylememize imkân vermektedir.

Bundan önceki bütün seçimlerde olduğu gibi, bu kez de en gerici partinin, Amerikan emperyalizminin ve işbirlikçi çevrelerin çıkarlarını en iyi temsil eden partinin (ki böylesi mad-

di olanakları en geniş olan partidir ve Türkiye'de bugün seçim, geniş ölçüde para meselesidir) seçimi kazanması mukadder görünmektedir. 1950 de olan, 1954 ve 1957 de tekrarlanan, 1961 ve 1965 de gene tekrarlanan, bir kez daha tekrarlanacaktır.

Seçimle gelen parlamentoların, tayinle gelenlere kıyasla daha gerici olması Türkiye'de kuraldır. Menderes'leri, Demirel'leri başımıza saran meclisler seçimle gelmişlerdir; buna karşılık 1920 lerin 1930 ların Atatürk dönüşümlerini gerçekleştiren meclisleri tayin ile kurulmuşlardı. 1961 Anayasasını yapan Kurucu Meclis de tayin ile gelmiştir.

PARLEMAN TARİZMİN İKİ YÜZÜ

Geçen yüzyıllarda Avrupa ülkelerinde, halktan adamın ve özellikle

köylü kitlesinin sayıca üstünlüğünden siyasi anlamda yararlanması olanaklarını sağlayan ve ilerici akımlara gelişme yolunu açan parlamenter demokrasinin, emperyalizmin sömürü alanı olan Türkiye gibi bir ülkede aynı olumlu sonuçları vermediği besbellidir. Hiç değilse bugüne dek bu böyle olmuştur. Bu gerçeği tespit etmemiz, elbette ki parlamantarizme tüm sırt çevrilmesini savunduğumuz anlamına gelmez. Emperyalist dünya sistemi içindeki geri kalmış ülkelerde parlamantarizmin bu kötü sicili, elbette ki parlamantar demokrasie karşı kayıtsız şartsız olumsuz bir tutum benimsememizi gerektirmez. Parlamantarizm, bütün eksiklikleriyle gene de Türkiye'nin emekçi halkı için bazı olanaklar sağlamaktadır ve bu olanaklardan yararlanılmalıdır. Toplumumuzdaki gerici güçler nasıl parlamantarizmi, kökenindeki halkçı amaçlardan uzaklaştırma yolunda, onu sömü-

rü düzenini sürdürmeye yarayan bir araç durumuna düşürme yolunda bütün çabalarını harcıyorlarsa; emekçi halktan yana devrimciler olarak biz de, parlamantarizm denen kurumu şehir ve köy emekçilerini siyaset alanına girip o alanda etkili olmalarını sağlayan gerçekten demokratik bir araç durumuna getirmek için çaba göstermekle yükümlüyük. Gerçek anlamı ile parlamantar demokrasinin işleyebileceği bir demokratik özgürlük ortamını yaratmakla yükümlüyük.

DAVRANİŞİMİZ NE OLMALIDIR?

Parlamantar eyleme sırt çevirmek, parlamentoyu boykot etmek söz konusu olmadığına göre, önümüzdeki seçimlerde emekçi halkın davasını benimsemiş devrimciler olarak, sosyalist olarak davranışımız ne olmalıdır?

Bu soruyu cevaplandırmadan önce, özellikle Türkiye İşçi Partisi'ni ilgilendiren, onun gelişmesini etkileyen, Türkiye'nin siyasi hayatına özgü bazı gerçekler üzerinde kısaca durmamız gerekiyor. Her ne kadar bugün CHP de merkezin solunda bir siyasi örgüt sayılabilirse de bu parti, kendisinin de açıkça ilân ettiği gibi bir emekçi sosyalist partisi olmak iddiasında değildir. CHP en devrimci kimliğine büründüğü zaman bile ancak küçük burjuva dönüşümcülüğünü temsil eder ki, biz bunu da içinde yaşadığımız demokratik devrim aşamasında devrimci bir nitelik olarak kabul ederiz. Ortanın Solunun, küçük burjuva dönüşümcülüğünün CHP de egemen olmasını, bu partinin Kemalist kökenlerine dönüşü olarak olumlu karşılarız. Ve bu akım anti — emperyalist bir yol izlediği sürece, onunla güçbirliği kurma yolunda çaba göstermek sosyalistler için bir görevdir. Ama solunda bir örgüt bulunduğu sürece, CHP yi seçimlerde parti olarak desteklemek, sosyalistler için söz konusu olamaz. En soldaki örgütün yetersiz oluşu, Türkiye emekçilerinin gerçek sosyalist örgütü niteliğini tam olarak taşımaktan henüz uzak bulunması; durumu değiştirmez. Sosyalist olarak, küçük burjuva dönüşümcülüğü ile anti — emperyalist cepheye güçbirliği kurmak başka şeydir, küçük burjuvazinin kuyruğuna takılmak başka şey.

SINIRLI DEMOKRASİ

Bir sürü anti — demokratik kanunun hâlâ yürürlükte bulunduğu bugünün Türkiye'sinde, emperyalizm — işbirlikçi sermaye — feodal ağa ortaklığının egemen bulunduğu ve bu ortaklığın baş temsilcisi AP nin iktidar partisi olarak faşizm denemelerine giriştiği bugünün Türkiye'sinde, gerçek bir demokratik özgürlük ortamının varlığından söz edilemez. Türkiye'de olan, gerici güçlerin sınırlandırmalara, kısıtlamalara uğrattıktan sonra teslim etmek zorunda kaldıkları güdük bir demokratik özgürlüktür.

Milliyetçi bir geleneği temsil eden asker — sivil aydın zümrenin ve millî davalarının en bilinçli savunucusu öğrenci gençliğin siyasetle ilgilenmesine kanunla set çekilmesi durumu söz konusu sınırlandırmaların en önemlilerinden biridir. Gerçek amacı Türkiye emekçilerini kendi öz siyasi örgütlerinden yoksun bırakmak olan ünlü 141 ve 142 inci maddelerin hâlâ yürürlükte oluşu, fikir ve siyasi eylem hayatımızın üzerinde bir demokles kılıcı gibi sallanış söz konusu sınırlandırmaların bir başka belirtisidir. Bugün Türkiye'de ancak 141 ve 142 inci maddeler gölgesinde siyasi eylem izin vardır ve bu durum sosyalist akım için olumsuz anlamda çok ilginç sonuçlar doğurmuşlardır.

Örneğin «Biricik sosyalist örgüt», «Tek sosyalist alternatif» diye nitelendirilen TİP in programında «sosyalizm» sözcüğü hiç geçmez. Belki de bu partinin programı yazıldığı sırada Türkiye'deki koşullar gereği «Sosyalizm» sözcüğünü ağza almadan bir İşçi Partisi programı kaleme almak zorunluydu da. Yani yukarıda sözünü ettiğimiz demokratik özgürlüğün toplumdaki gerici güçler tarafından kuşan benzetilmesi olgusu, sosyalist olduğunu söyleyen bir partinin programını «Sosyalizm» sözcüğünü ağza almadan yazma cambazlığını göstermesini gerektirmiştir.

Ama söz konusu sınırlandırma ve kısıtlamalar sadece sözcükler alanında kalmamaktadır. Bunlar sosyalist örgütün siyasi çizgisini her türlü sapmalardan uzak, bilim ve gerçekler ışığında doğru olarak saptamasını zorlaştırmakta, sosyalist kadrolarını seçimi ve eğitimi gibi bir sosyalist örgüt için en hayati bir konuyu da olumsuz

Açıkliyoruz emperyalizmin anadolu'yu işgal plânı

Bundan tam kırk dokuz yıl önce, 15 Mayıs 1919 günü, Yunan ordusu emperyalistlerin aldığı bir karar üzerine İzmir'e çıkartma yapmıştı. Bu olaya ilişkin gizli belgeler bugün su yüzüne çıkmış bulunmaktadır. TÜRK SOLU, emperyalizmin mazlum halklar karşısında nasıl zalim davrandığını ve kendi çıkarları açısından neleri göze aldığını tarihimize örneklerle göstermeyi görev bilmektedir. Aşağıda, İzmir'in işgali üzerine yapılan pazarlıkları ve gizli haberleşmeleri okurlarımıza ibretle sunuyoruz.

1.

4226 SAYILI
ŞİFRELİ TELSİZ

23 Nisan 1919

Yunanistan Başbakan Yardımcısı Emanuel Repoulis

Sefer durumu müsait olan bütün gemiler, Fire ve Selânikten Elefteron (Kavala) limanına derhal hareket edeceklerdir. Oradan 1. tümene mensup birlikleri alacak ve tam yolla İzmir'e gidilecektir. İzmir'e gidecek olan bu birliğimiz, şehrin güvenliğini korumakla görevlidir. Bunu Başkan Wilson; Loyd George (İngiltere Başbakanı) ve Clemenseau (Fransa Başbakanı) kararlaştırmışlardır. Bu karar, müttefikler toplantısından birkaç saat evvel alınmıştır. İzmir'in işgali, İtalyanların Marmaris ve Uzunadayı işgal etmelerinin duyulması üzerine kararlaştırılmıştır. Yunan birliklerinin İzmir'e nakli, İngiliz harp gemilerinin refakatinde olacaktır.

Elefterios Venizelos

Yüksek Müttefikler Konseyi bugün yaptığı toplantıda Yunanistan'ın İzmir'i işgaline karar vermiştir. Evvelce tehir edilmiş olan çıkartma emri derhal ifa edilecektir. Yaşasın Millet!...

Elefterios VENİZELOS

2.

T E L

24 Nisan 1919

Durumda beklenmeyen bir değişiklik oldu. Clemenseau İtalyanlardan gizli olarak verilen İzmir'in işgali kararını sonradan tehlikeli bulduğu için, çıkartmanın 48 saat tehir edilmesini istedi. Bu arada durum İtalyanlara da duyurulacak ve fikirleri alınacaktır.

E. VENİZELOS

3.

T E L

Yüksek Müttefikler Konseyi, bugün yaptığı toplantıda, Yunanistanın İzmir'i işgaline karar vermiştir. Evvelce tehir edilmiş olan çıkartma emri derhal ifa edilecektir. Yaşasın millet.

E. VENİZELOS

Müttefikler Konseyi 1. Dünya Savaşı sırasında.

4.

T E L

Fransız Askeri Yazarı Albay BİLLAK'IN
«1918 — 1922 Yunan Askeri Harekâtı»
Adlı Kitabından:

Yunan askerlerinin ve bahriyelilerinin İzmir'e çıkışı bayrak ve çiçekler arasında bir bayram havası içinde olmuştur. Bütün Yunan donanması, bu çıkartmada hazır bulundu. Kılıçların çan sesleri kulakları dolduruyordu. Yunan ordusu bandosu millî marşlar çalıyor, gemilerin düdüğü sesleri mevcut gürlüğü daha da artırıyor. Denizci ve askerlerin silâhları çiçeklerle süslenmişti. Herkes beş asırlık esaretten sonra, hürriyetin sarhoşluğu içinde bulunuyordu.

5.

PARİS'TE BULUNAN VENİZELOS'UN
YUNAN ASKERLERİNE GÜNLÜK EMRİ

2 Mayıs 1919, saat 7,30

Yunan millî ordusunun kuruluşundan bu yana, en şerefli görevlerden birisi, birliğimize verilmiştir. Sullun gerçekleşmesi için, sizlere verilen bu görevi layık olacağınıza inanıyorum.

Asırlardan beri, bu mesut günü bekliyorduk. En büyük felâketler bile, bizi bu inancımızdan ayırmamıştır. Türk, Ermeni ve Musevi azınlıklara ahlâk ve seciyenizi göstermelisiniz. Keza, çıkacağınız topraklarda bulunan diğer yabancılar da Yunan ordusunun batı uygarlığını benimsemiş olduğunu görmeli, hissetmelidirler. Milletin duası sizlerle beraberdir.

E. VENİZELOS

asgari

müştereklerde
birleşilmelidir

Niyazi AĞIRNASLI

Mihri BELLİ

olarak etkilemektedir. Güdük demokratik özgürlük ortamı, gerici güçlerin sosyalist akımı denetlemesi gibi bir sonuç doğurmaktadır. Geçmişte, sosyalizmin çok çetin bir yol olduğu yıllarda, Türkiye emekçilerinin davasına sahip çıktıklarından ötürü hüküm giymiş olanların, bugün siyasi eyleme katılmalarının yasaklanması bu dıştan denetleme çabasının en gözde batan örneğidir ve bu durum TIP içinde özellikle genç kadroların seçimi ve eğitimi işini olumsuz biçimde etkilemektedir. O halde böyle bir ortamda kurulmuş ve bugüne dek gelişmiş olan TIP'i bu gibi dış etkilerden arındırmak ve proleter devrimci bir kimliğe sokmak için gerekeni yapmak, devrimci görevdir.

TIP'i Türkiye'de sosyalist birikimi eksiksiz temsil eden emekçilerin gerçek sosyalist siyasi örgüt payesine yükseltme yolunda çabalar esirgenmemelidir. Bu iş bütün sosyalistlerin işidir.

Ama bu olumlu gelişmeyi engelleyen etkenler ne olursa olsun, uzun yıllar örgüt susuzluğu çeken Türkiye'nin sosyalistlerinin önemli bir kısmının TIP'e büyük umutlarla sarıldıkları da bir gerçektir. Türkiye'de yarım yüzyıllık sosyalist birikimi TIP içinde onlar temsil eder. TIP'in bütün engelleri aşarak emekçilerin gerçek sosyalist örgütü olması için mücadele eden onlardır. TIP içinde dürüst ne varsa, gerçekten sosyalist ne varsa onlar temsil eder. Onlar hesaba katılmadan Türkiye'de hiç bir ciddi sosyalist eylem düşünülemez.

Ama dialektiğin kafunları TIP içinde de yürürlükte olduğundan maddiyonun bir de öteki yüzü vardır. TIP içindeki sosyalistler parti - içi demokrasiyi gerçekleştirme, en bilginli genç militanları ön safa geçebilecekleri adil seleksiyon ortamını yaratmakla yükümlüdürler.

ADSIZ KAHRAMANLAR

Türkiye'nin emekçileri ergeç, kendi örgütleriyle, tarihi gelişmemize yön verecek etkin güce ulaşacaklardır. Tarih tekerleğinin dönüş doğrultusu bu sonucu kaçınılmaz kılmaktadır. Bu mutlu sonuca ancak sosyalist kolun örgüt içinde egemen duruma gelmesiyle

ve TIP'in adına layık bir sosyalist parti durumuna yükselmesiyle varılabilir.

Meselenin bu yoldan çözüme bağlanması için gayretler esirgenmemelidir. Böylelikle bunca emeğin heba olması da önlenmiş olacaktır. Çünkü TIP parti içinde ve dışında bütün sosyalistlerin çabalarıyla meydana gelmiş bir çatıdır.

TIP'in tabanının kuruluş tarihi, Türkiye'nin en bilinçli en yiğit devrimcilerinin feragat ve fedakârlıkları tarihidir. Anadolunun bilmem hangi kasabasına gelen ve çok kere, durumu gereği partizimci olan sosyalist aydın Ahmet'i devrimci Mehmet'i işçi Hasan'ı, ve küçük esnaftan Ali'yi bulmuş ve bu sosyalizm öncülerini omuz omuz savaşarak kış ortasında sürülme, gericilerin saldırılarına uğramayı, afazoz edilmeyi, işsiz kalmayı, açlığı göze alarak zorlukları yene yene örgütü kurmuşlar ve ilce tabelasını asmışlardır. O tabelanın altında güçleri yettiği kadar ora emekçilerini bilinçlendirme ve örgütlendirme yolunda çaba göstermişlerdir. Onlar Türk toplumunun en sağlam, en temiz yanını temsil ederler. Olumlu yanıyla TIP asıl bu adsız kahramanların eseridir. İşçi Partisini, kendi özel çiftlikleri sananlar, bu gerçeği unutmamalıdır. TIP içindeki sosyalist unsurlar, önemimizdeki tarihi aşamada her zaman ve her durumda Türkiye'de sosyalist akımın temel dayanaklarından biri sayılmalıdır.

AKTİF DESTEKLEME

Şimdi artık yukarıda sorduğumuz soruya, önemimizdeki seçimlerde, sosyalist olarak davranışımızın ne olacağı sorusuna cevap verelim:

Seçimlerde davranışımız sosyalist adayları pasif değil, aktif bir tarzda destekleme davranışı olmalıdır. Sorumlu devrimciler olarak, her türlü oportünist ve sekter, bölücü eğilimlere karşı duran, gerçek sosyalist eylem çizgisini savunan, aktif bir davranış olmalıdır bu.

Parti konuşmacılarının meydanlarda alkışlamakla ve seçim günü gidip oyunu sandığa atmakla yetinmek pasif bir davranıştır. Biz bununla yetinmeyiz. Bizce seçim zamanı, sosyalist eyleme hız verme zamanıdır. Bizce seçim kampanyası günleri şehir ve köy emekçilerini bilinçlendirme ve örgüt-

lendirme zamanıdır; oportünizme karşı çıkma, sosyalizm kalpazanlarının maskesini düşürme ve doğru devrimci çizgiyi yığınlara benimsetme zamanıdır.

Emperyalist sistem içinde bağımlı, geri bir ülke olarak, Türkiye'nin önündeki devrimci adım Millî Demokratik Devrimdir. Bugün Türkiye'de temel devrimci slogan «Bağımsız ve demokratik Türkiye için mücadele» sloganıdır. Çünkü teslim etmek zorundayız ki, biz Türkiye sosyalistleri, henüz «Sosyalist Türkiye» sloganını atmaya layık değiliz. Buna henüz hak kazanmadık. Ve eğer sorumluluğunun bilincinde ciddi devrimciler isek, soİ gevezelik edemeyiz ve uğrunda savaşarak henüz kazanmadığımız bir hakkı kullanamayız. Slogan atmak, palavra atmak değildir ve sosyalist yapabileceği şeyi sloganlaştırır. Ancak yurdumuzu yabancı üslerinden arındırdığımız gün, ancak NATO dışına çıkarak, Amerika ile olan vesayet ilişkilerine son verdiğimiz gün ancak Türkiyeyi feodal kamlıtlardan arındırdığımız, işbirlikçilerin egemenliğine son verdiğimiz gün, o hakkı, meydanlarda «Sosyalist Türkiye» diye haykırma hakkını kazanmış olacağız; bu slogana layık olacağız. İşte bu anlayışla bizim desteğimiz her türlü bölücü sekter davranışa her türlü sol gevezeliğe karşı duran aktif bir destek olmalıdır.

Emperyalizme ve işbirlikçilerine karşı Millî Demokratik Devrim, toplumdaki bütün devrimci güçlerin, şehir ve köy emekçilerinin, şehir ve köy küçük burjuvazisinin asker - sivil aydın zümrenin gücübirliği ile gerçekleştirilebilir. Devrimci buharın tümü devrim pistonunun arkasında toplanmalıdır. Onun için bizim desteğimiz emekçi halk yığınları arasında kök salması bir devrimci gücübirliğini savunan aktif bir destek olmalıdır.

SOSYALİST ODUR Kİ...

Türkiye'de bugünkü ortamda, gerici güçlerin iznine bağlı sosyalizm yapma eğilimi biçiminde beliren, bir çesit oportünizm karşıması çıkmıştır. Anayasanın tanıdığı eylem olanaklarından yararlanarak emperyalizme karşı gösterilerde bulunanlara «faşizm davet etmiş oluruz» bahanesiyle karşı duranlar, bir Cyrus Vance'in E-senboğa'ya inmesini önleyen, 29 Nisan'ı anma töreninde kanunlu toplanma hakkını polis coplarına ve faşist saldırılarına karşı yiğitçe savunan gençliğin yurtseverce davranışını baltalamaya kalkışanların bu tutumu, yığınların sonucu bir oportünizmi yansıtır. Öte yandan mümkün olduğu kadar çok sayıda milletvekili çıkarmayı sosyalist eylemde başarının kıstası saymak ve bu amaçla belirli biçimde şartlandırılmış olan seçmeni nabzına göre serbet vermek, seçmenden oy kopturmayı tek amaç saymak ve şehir ve köy emekçilerini, bilinçlendirmeği savsaklamak da en kötü anlamıyla oportünizmdir. Bizim desteğimiz bu oportünizm çeşitlerini önleyen ve ilkelere bağlılığı titizlikle savunan aktif bir destek olacaktır.

Ve nihayet bizim desteğimiz, sözde kalmayan kanunlu solcu eylemi, her türlü faşist saldırıya karşı ön safta savunan aktif bir destektedir de. Sosyalist odur ki, yurdun neresinde olursa olsun sömürülenin, ezilenin, horlanmanın yanında yerden biter ve onun safinda bilinçli olarak yer alır. Sosyalist odur ki, 29 nisan günü kanunlu mitingi savunmayı başardığı gibi, Fat-sa'da TIP örgütüne saldırılan faşist zorbalara karşısına dikilmeyi bildiği gibi, Elmal'da ağaların gaspına karşı topraklarını savunan köylülerle omuz omuz durmasını da bilir.

Seçimlerde sosyalist olarak bizim sosyalist adayları desteklememiz işte böyle yön verici, bilinçli, aktif bir destekleme olmalıdır.

